

Stéká mi tvář s obličeje
na polštář
Loužička nestálosti
Slaný lidský kalamář

Vypuštěná do dlaní
se lepí prstům na bříška
Bojí se
že na světle
zcela oprýská

Stéká mi tvář s obličeje
na polštář
Písmenka pochybností
Slabý lidský slabikář

Stéká mi tvář s obličeje
na polštář
Skrývá se jak téměř vytrhaný
lidský kalendář

Tvář mi stéká
dolů na polštář
O dlaně oddaně
se zachytá

Prosí ať se nehýbám
že nic se nikdy nevrátí
Že stéká jako modlitba
po vosku prokletí

Tvář pružinu napíná
a doufá že ji vymrští
Že steče jako bublina
po vosku neštěstí

Proteče mi prstama
a zbyde z ní jen ozvěna
Vrátí se do neznáma
kde je zrozená

Sobě tváří v tvář
sedím s tváří v dlaních
Výslech už začíná

Každý brání svá
chybná rozhodnutí
Jen tvář je proklíná